

Νόμπελ στον Ισιγκούρο «που ξεσκέπασε την άβυσσο»

Της
ΝΑΤΑΛΙ ΧΑΤΖΗΧΑΝΤΩΝΙΟΥ

Για πολλούς από τους περιστασιακούς αναγνώστες το όνομα του Καζούο Ισιγκούρο ανακαλούσε μέχρι πρότινος την εικόνα και ακόμα περισσότερο τις περιεχτικές σιωπές του Αντονι Χόπκινς στον ρόλο του περίκλειστου μπάτλερ Στίβενς στα «Απομεινάρια μιας μέρας». Κι είναι παράδοξο ότι ο Ιαπωνικός καταγωγής Βρετανός πεζογράφος κέρδισε τη φήμη που έκανε τον συνοδευτεί πρώτα από την κινηματογραφική μεταφορά του μυθιστορημάτος του από τον Τζέιμς Αιβόρι, το 1993. Χθες, βέβαια, ο Ισιγκούρο κέρδισε και το Νόμπελ Λογοτεχνίας για το 2017, ως εκ τούτου, είτε φιλανθρωπικό είτε σινεφιλ, το κοινό θα θυμάται πλέον το όνομα του λογοτέχνη που επελέγη από τη Σουηδική Ακαδημία, γιατί «στα μεγάλης λογοτεχνικής δύναμης μυθιστορήματά του ξεσκέπασε την άβυσσο κάτω από την ψευδαίσθησή μας ότι είμαστε συνδεδεμένοι με τον κόσμο».

Αυτό ανακοίνωσε η Σάρα Ντάνιους, γενική γραμματέας της Ακαδημίας, χθες το μεσημέρι, σ' έναν κόσμο που δεν ήξερε τι να περιμένει φέτος, έναν χρόνο μετά την εντελώς απρόβλεπτη επιλογή του Μπομπ Ντίλαν, που είχε είτε ενθουσιάσει είτε εθάργγισε, πάντως κατάφερε να

διχάσει το κοινό και να τινάζει στον αέρα τα στοιχήματα. Ούτε και φέτος πάντως η επιλογή ήταν η πιο συμβατή και παραδοσιακή. Επεισαν έξω όσοι στοιχημάτιζαν σε φραβόρι όπως η Μάργκαρετ Άτγουντ, ο Χαρούκι Μουρακάμι ή ο Νγκούγκι βα Τζόνγκο.

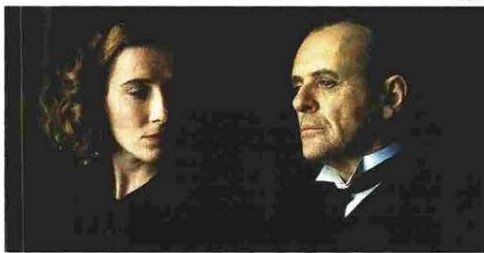
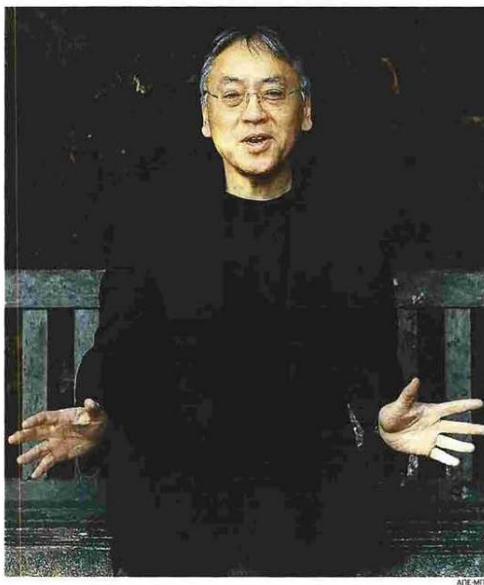
Οχι ότι το όνομα του Ισιγκούρο δεν είχε κατά καιρούς ακουστεί. Αλλά μετά την κυκλοφορία και του «Μη μ' αφήσεις ποτέ» («Never Let Me Go»), ακόμα μίας κινηματογραφικής μεταφοράς της δυστοπικής μελλοντολογικής ιστορίας του Ισιγκούρο, αυτήν τη φορά από τον σκηνοθέτη Μάρκ Ρομάνεκ, με πρωταγωνίστρια την Κίρα Νάιτλι, το όνομά του ήταν για το ευρύ κοινό ίσως περισσότερο απ' ό,τι έπρεπε συνδεδεμένο με το σινεμά παρά με τη λογοτεχνία.

Ένα εκατ. αντίτυπα

Και αυτό παρότι σχεδόν κάθε κουνούργι κυκλοφορία βιβλίου του συνοδεύεται από την απονομή, λίγο μετά, ενός μεγάλου λογοτεχνικού βραβείου. Του βραβείου «Ουίνιφρεντ Χολθιμ» για το πρώτο μυθιστόρημά του «Pale View Of Hills» (που δεν μεταφράστηκε στα ελληνικά). Του Μπούκερ για τα «Απομεινάρια μιας μέρας» (βιβλίο που μεταφράστηκε σε 24 γλώσσες και πουλήσαν πάνω από 1 εκατομμύρια αντίτυπα μόνο στην αγγλική γλώσσα). Τον βραβείον Ουίτμπερντ και Σκάνο για το «Ένας καλλιτέχνης του ρευστού κόσμου»

«ΔΩΡΟ» ΣΤΟΥΣ ΒΡΕΤΑΝΟΥΣ

Γεννημένος στο Ναγκασάκι της Ιαπωνίας το 1954, αλλά από τα πέντε του χρόνια μόνιμος κάτοικος Βρετανίας, ο Ισιγκούρο χαρίζει στους Άγγλους ένα Νόμπελ (το οποίο συνοδεύεται από εννέα εκατομμύρια σουηδικές κορώνες, περίπου 937.000 ευρώ δηλαδή), που είναι να δουν από το 2007 και την Ντόρις Λέσινγκ και δύο χρόνια νωρίτερα από τον σπουδαίο Χάρολντ Πίντερ. Ο Σόλμαν Ρούζιτι, ένα από τα αιώνια αλλά μάταια μέχρι στιγμής φραβόρι των Νόμπελ Λογοτεχνίας, ήταν ο πρώτος που έσπευσε να συγχαρεί δημοσίως τον καλό του φίλο «εξ», τη δουλειά του οποίου «άπρεψα και θαυμάζω από τότε που διάβασα το πρώτο του μυθιστόρημα. Ίσως να μην ξέρετε επίσης ότι ο Ισιγκούρο κέρδισε και τραγουδάει! Οπότε... κάνε στην όκρη Μπομπ Ντίλαν!»

Ο Ιαπωνικής καταγωγής Βρετανός πεζογράφος και σεναριογράφος έγινε πρώτα διάσημος από την κινηματογραφική μεταφορά του βιβλίου του «Τα απομεινάρια μιας μέρας» με τις εκπληκτικές ερμηνείες των Αντονι Χόπκινς, Εμα Τόμσον

(1986, στα ελληνικά από την Εστία). Του βραβείου Τσελενκόβι για τον «Απερηγόρητο» (1997, Καστανιώτης μπηφ. Μ. Πολέντας). Αλλά και το μυθιστόρημά του «Τότε που ήμασταν ορανοί» (2000, Καστανιώτης μπηφ. Τ. Κοβαλένκο) ήταν επίσης υποψήφιο για το Μπούκερ. Κι όλα αυτά μαζί έκαναν το γαλλικό κράτος να τον χρίσει το 1998 Ιππότη των Τεχνών και των Γραμμάτων. Ακόμα όμως και οι κινηματογραφικές μεταφορές των βιβλίων του διαπνέονται από αυτό που επισήμανθηκε στο σκεπτικό της απόφασης της Ακαδημίας των Νόμπελ. Οι δηλαδή ο μυθιστορηματικός κόσμος του Ισιγκούρο «χαρακτηρίζεται από έναν προσεκτικά συγκρατημένο τρόπο έκφρασης, ανεξάρτητα από τα γεγονότα που συμβαίνουν». Η Ντάνιους περιγράφει, μάλιστα, τη γραφή του ως ένα μείγμα Τζέιν

Όστεν και Φραντς Κάφκα, αν και «πρέπει να προστεθεί και λίγος Μαρσέλ Προυστ στο μείγμα». «Θα με συγκινούσε πολύ αν μπορούσα με κάποιον τρόπο να συνεισφέρω σ' ένα κείμενο που θα συμβάλει σε μια θετική επίδραση στους πολλούς αβέβαιους καιρούς μας» είπε ο ίδιος ο Ισιγκούρο στο BBC, στις πρώτες δηλώσεις που έκανε μετά την ανακοίνωση του Νόμπελ. Ήταν φυσικά ευγνώμων για το «εξαιρετικά κολακευτικό» βραβείο, για τη «μεγάλη τιμή» και τον «καταπληκτικό έπαινο», που σημαίνει ότι «βρίσκομαι στα ίχνη των μεγαλύτερων συγγραφέων».

Ο εκδότης του πάλι από τον ιστορικό βρετανικό οίκο των Faber & Faber, χαρακτήρισε τον Ισιγκούρο έναν «απολύτως μοναδικό συγγραφέα, με ιδιαίτερη συναισθηματική ισχύ και πνευματική ανησυχία».